

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustissimi Amplissimique, Nostra, ac supera ætate
Immarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DXCVII. Sancti Patris Benedicti. M.C.XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

munificus, de cuius ingenij monumen-
dis consulendus. Ferreolus Lotrius &c.
Jan. Do- Florentissimum fama nomen Joann-
nes Dorothei nostri Monachi & Prio-
ris Val- ris S. MARIAE Vallenensis, sive de Val-
inis Epis- te Congregationis Cluniacensis, U. J.
Nicopol. D. & in Universitate Burgundiaæ Mi-
noris Dolensi Professoris Primarij, qui
ob eximiam virtutem & erudititudinem
factus Episcopus Nicopolitanus, & su-
fraganeus Archiepiscopi Bisuntini, ex-
in Eminentissimi & Illustrissimi S. R.
E. Cardinalis Granvellani, mox etiam
Cardinalis Lotharingi Vicarius, ubi-
vis se se & magna vita integritate, &
omni consiliorum & operum dexter-
itate mirifice commendans. Arnol-
dus Duacensis &c.

Inter Illustres sui temporis viros
merito numerandus. Christophorus
Castelleius, extinguitur hoc anno, cùm
aulas Cæsariorum ac Regum triginta an-
nos, totidem & paulo plures Christo
Regum Regi utrobique fideliter, huic
multo feliciter & utiliter, quām illis ser-
vivisset. Ceterum est delicium olim
Aulae esset, nihil tamen inde quām lau-
des & inania promissa retulisse fassus,
ubi primum delicias atriorum Domi-
ni expertus est, Religiosorum sacra-
solatia omnibus mundi præstare deli-
cias seriò affirmavit, & verè agnoverit,
quām antea vana multa meditatus &
in lucem proferens, tam plena deinceps coelestium rerum prægultus scrip-
xit, & multa cum utilitate posteris com-
municavit, sacra & profana ingenij
monumenta celebrantur sequentia:

Amatoriorum Operum que in seculo vul-
gavit. . . . . Liber I.
Epistolarum ad diversos. . . . . Liber I.
Historia Pyrami & Thisbes Hispanico car-
mine. . . . . Liber I.
De Amoris profani passionibus & affecti-
bus. . . . . Liber I.
Polyphemi Soliloquium.
Joco-Seria, sive rerum facetiarum. Lib. I.
De lingue Hispanica affinitatibus & prestan-
tia. . . . . Liber I.
Fabula Alceonis ex Ovidio, & in hanc
Commentaria. . . . . Liber I.
De infelicitatibus que supervenerunt anno
Domini 1540. . . . . Liber I.
Transfiguratio cuiusdam Cantabri. Lib. I.
Laudes Civitatis Viennensis in Austria.
Liber I.
De moribus, conditionibus, & natura fa-
minarum Dialogus.

Dialogus inter Calamum & Auctorem.
Contra varietatem & instabilitatem Que-
rionis. . . . . Liber I.
Levamen afflictionum seu dolorum Lib. I.
Dialogis inter oblationem & memoriam.
De Aulicorum infelicitate, miserijs & e-
ruminis. . . . . Liber I.
Dialogus inter Fabricum & Prudentium.
De Principum moribus, religione, pruden-
tia & Virtutibus,
De Aulica prudenter & civilitate.
Colloquium inter fidelitatem & adulacionem.
De Jovinione Sanctissima Crucis Dominica.
De Beatissime Virginis Visitacione, Salu-
tatione & Purificatione.
Quæ simul cum supra scriptis ex-
cusa sunt plus quam decies, etiam ex-
tra Hispanias.

IESI CHRISTI ANNUS M. DVCVII.
Sancti Parris Benedicti. M.C.XVII.

TRISTISSIMUS hic annus Ecclesiæ
Christianæ, amplissimo Gallia-
rum Regno, & Regum maximo Hen-
rico IV. occasu syderis longè illustris-
simi Gilberti Genebrardi Aquensis Ar-
chiepiscopi, Hæresum profigatoris a-
certimi, Consiliarii Regis & Regni sa-
pientia inexhausti, fidelitate præcipui,
incomparabilis dexteritate, de quo ca-
su Rex plurimum consternatus, & qua-
itus summopere, prius sibi & Regno
ablatum, quām pro dignitate evehe-
re, & honorare potuisset, gratumque
ipsi animum contestari. De quo sic
Claudius Robertus in Gallia sua Chri-
stiana, breviter, sed Emphaticè: Obiit
1597 16. Februario, ut habet inscriptio mo-
numenti in B. MARIA Semuriensis Prio-
ratu, quem vivens religiosissime admini-
straverat, de quo Prioratu nos infra in Epi-
scopis Lingonesibus numero 49. At de
Genebrardo Possevino in apparatu sacro.
Vion in Ligno vite, & plures plura, sed
nunquam satis, ubi materia superat opus,
inter quos Franciscus de Sales Episcopus Ge-
nevensis libro II. de Amore Dei cap. II. cui
Genebrardo mortuo, immortuo, arte alieno
jam olim parentavimus:

Abstulit una dies evi Decus, ieiisque luctu
Conticuit sacra tristis facundia linque. Insigne
Elogium.

Nec immerito, præclarum Ecclesiæ lit-
terarumque Sydus ab Opmero nuncupatur,
Vide R. P. Hilarionis de Coife Elogia Il-
lustrissimæ Gallie virorum. Et ad marginem, idem Robertus: Genebrard dece-
dè au grand regret de toute la Chrétienneté
pour

pour sa profonde Theologie, & scavoir universel, César de Nostre-Dame en son histoire de Provence & Sponde. Epitaphium ipsum mihi exscriptum, & inde missum alium diem mortis indicat. Ita spectatur Semuri Mandubrorum in Prioratu B. M. V. Ordinis S. P. N. BENEDICTI, ubi sepeliri inter Fratres suos elegit, in medio chori ejusdem Ecclesiae tumulatus, cum hac inscriptione.

*Epitaphi-
um ejus-
dem.*

Gilbertus Genebrardus Archiepiscopus Aquensis
Prior hujus Cenobij. Obiit 13. Martij
C. D. D. XCVII. etatis 63.

In medio ejusdem monumenti intra figuram ovalem insculptus legitur hic versus:

*Vix capit cineres, nomen non orbe tene-
tur.*

Subter insignia Archiepiscopali gero testa, in capite tres stellæ acuminatae, cum phœnix flammeis insidente. Appensa item 4. chori proximis sepulchro columnis totidem funebria lemmita, è quibus primum Hebraicum penè exesum. 2dū. Gallicum planè oblitteratum. Tertium, quod apponimus:

D. O. M.

*Aliud ei-
dem pos-
tum ibi-
dem.*

Gilberto Genebrardo Ord. S. BENEDICTI Religioso, Alvernus oriundo, doctrina, usū votoque conspicuo, cum juventinis per doctrinam Serbonicus Docttor ampliss. honor; in Theologia: per usum ex doctrina Divinarum Hebrearumque litterarum Regius Professor, primam sui seculi famam in Hebraicis: per votum ex doctrina & usū Reverendus Prior hujus Cenobij factus, integrissimam vitam, ac morum opinionem consequutus fuisse: Senior Archiepiscopatu Aquensi a sámmo Pontifice donatus; Catholicam fidem religiosissimè coluisse; sedemque Apostolicam constantissimè adiuvasset, Chronologię plurimisque libris in lucem editis. Obiit Semuri Mandubrorum, incredibili omnium merore, addictissimorumque Religiosorum luctu anno Sal. C. D. XCVII. Martij XII. fecit annos LXIII. sit amantissimo viro Jacobus Planchot Adiutor fons marenque eloquium hoc P. P. D. D.

Quartum ita habet.

P. N. Reverendissimi & dignissimi in Christo Patris & Domini Gilberti Genebrardi Archiepiscopi Aquensis &c. Creditur hoc Genebrard, connectum mar more? Non est.

Sorbone an Decus hoc conderet urna nem
brevis?

Quem vix Europæ aut Asia tellus capit:
hujus

Cerula vix cineres Thetios unda tegit.
Ergo pro tumulo totus dum est Orbis in uno

Anne potest Virius tanta latere loco?

Ad Urbem Semuriorum:

Syste gradum: hic Iustus secura morte quietus

Quid Semir? in Christo Vitaque mortuus
que micant.

O Te felicem Urbem: olim neglecta jacebas:
Qsib[us] at tanti quam pretiosa viri es?

Hæc pro ipsa simplicitate facili, tanto viro, tam sordide parentantis. Porro quotannis die Depositionis ejusdem 14. Martij qui pro concione ibidem perorat in Quadragesima, tous in laudes viri incliti effunditur, peractoque sermone, Anniversarius dies obitus solemnii officio ac Missis peragitur.

Ne Gallia solà in luctu esset, Hispania quoque Ecclipsim passa, obscurata merore haud minimum, est magno revera sydere suo ad coelos rapto, sanctæ memoriae Sebaffiano de Villos-lada, viro absolutissimæ perfectionis, qui laboribus pro Dei honore exantatis optimè meritus, hoc ipso anno, in profecto Purissimæ Conceptionis B. M. V. unicæ Tutelaris sua VII. Decemb. placidissimè in Domino requievit. Fuit sui ipsius contemporan laudatissimus, & cum plurimos oblatos sibi honores syncretissima mente tanquam homo inutilis diu respusiisset, eosque inter Palentinum Pontificatum generosè rejecisset, cavere tamen non potuit, quin vel invitus postea Cenobiorum, plurimum curam, & regimen suscipere cogeretur; Prior primum Cenobij S. P. BENEDICTI Vallisoleti; inde Abbas nostræ Dominae de Bueso, mox S. Joannis de Padio, demum S. Martini Madritensis creatus; quo in munere amplissimè, & immortaliter de Ordine nostro meritus, Congregationem Hispanicam, visitator ejusdem Generalis constitutus, sua industria quam scitissimè, ad perfectam, juxta præscriptum Regulæ, normam revocavit. Idem Praeaco Verbi Divini, summa vi eloquentia, elegantia morum, & potentissima exempli efficacia, plurimos à vita

rum

Elegiam
eiusdem.

Pen. B.

de Be

lare d

rum situ atque pedore extraxit. Confessiones autem piacularis excipiens, pari felicitate multos, eosque inter Nobilissimos nonnullos mirifice convertit, & ad saniora sanctioraque perduxit. Quæpropter Philippo II. Hispaniarum Regi ejusque sorori Mariae de Austria Imperatrici, multisque alijs Principibus valde charus fuit, qui dubijs maximè in rebus ejus consilio nitebantur, & vix ab ipso aveli se, sive distrahiri patiebantur. Claruit multis & in vita & post mortem miraculis, quam, ut plurima alia, spiritu propheticō disertè & distinctè prænunciavit, mox ut vita excesserat, prodigia cœlestis odoris fragrantia, non. è corpore solum ejus, sed & imagine, sive effigie ejusdem, alicubi asservata miraculosè emanante. Vixit annos sexaginta. Ex libro Inquisitionis super vita & miraculis ejusdem, Egidio González, Davila, Jepes, Perez, Vita Mta., Mendo &c.

In Gallijs celebrantur ab insigni eruditione Lupinus Claræ vallis Ab-

*Latinus
Blaclia
te vallis.*

*Dionysius
Barabro-
na.*

*Fm. Maria
de Bellavil-
lare certa-
mua.*

bas vir Religiosissimus, inde ad Carnotensem. Cathedram. postulatus & Episcopus consecratus, familia de Myrrha; & Claudius Sainctes ibidem Monachus, uterque relictis ingenij monumentis immortalis. Quo ipso tem-

poré floruit etiam P. F. Dionysius Barrahona, qui Philosophiam in Monasterio Meyræ professus, ex unico Curso suo, ut vocamus, 17. d. scipulos promovens ad Theologiam, adeo insignes & eruditione & pietate, ut ex ijsdem, tres Congregationis Generales, tres item Episcopi, duo Archiepiscopi, duo Abbates perpetui, duo publici SS. Theologiae in primis Cathedris Salmanticae & Compluti Professores, unus qui Regi à Concionibus, unus Calatravae Magnus Prior, reliqui Triennales ex more Abbates eligerentur. Ut ex una Monasterij schola facile animadvertis, quantum subinde emolumenti & ornamenti toti Regno eveniat. Manrique, &c.

Eodem anno miri successus Illustrissimæ & Reverendissimæ Dominae Mariæ nostræ de Bellavillier Montis Martyrum. Abbatissæ, ope præsenti Consolatrix afflitorum, cum sancta Abbatissa, infanda intueri cogeretur in credito sibi Monasterio, nec sciret

quà ratione tot tantisque malis, unica omnibus, & quidem in pravitate obstinatissimis sese opponeret. Opposuit sè ipsius, sanctis Abbatissæ conatis, qui animabus curandis præfetus, ipse ad omnem carnis licentiam. ijdem & auctor & ductor erat, verum ad preces Mariæ nostræ morbo quàm primum lethali correptus ac desperatus, mirisque portentis vexatus & teritus, donec nocte quadam in somniis Deiparam corona splendida insignem Ejus hostia intuitus, mortem minitatem, nisi à Deipara quād primū Monasterium à se tot cedere configitur.

IESU CHRISTI ANNUS. M.D.XCVIII.
Sancti Patris Benedicti. M. CX.VIII

M Ortalibus valedicit felici pro magnis meritis assertus immortali Reverendissimus & Illustrissimus Princeps ac Dominus Joannes noster Saracenus, ex Abbe S. Vedasti Cameracensis Archiepiscopus, Bruxellis religiosissimè extinctus, Regi Catholicò charissimus, verus Patriæ Pater, fama post se relicta immortali, ob studium & operam Catholicæ Religionis in maxima Belgij parte conservatæ, cui pro meritis, ad S. Vedasti, ubi sepeliri elegit, sequens est possum Epitaphium:

Joannis Sarraceni, quod fuit hic jacet; viri planè incomparabilis, qui ab inconveniente estate hujus Canobij Monachus, per officiorum illustrum gradus, ad supremum Abbatiale culmen deductus est; quo in munere quinque ferè Olympiades, perseverans, toti Artesie velut Tuteleare Numen afficit, interitus perduellum Fidei Catholicæ ac Regis hostium, à quibus proin in tetricum Atrebatii carcerem coniectus, inde postea eductus, apud Philippum II. promotibus Artesie componendis legatione perfunctus est. Inde redux à Consilijs statutis Catholicæ Majestatis & Artesie factis;

*Moritur
Joan Sar-
racenus Ar-
chesep. Ca-
meracensis.*

*Ejusdem
Epitaphi-
um.*

san-